

Magyar Péter „szeretetország” Tusk varsói receptje szerint készül

2025 november 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Lengyelországban „jogállamiság” helyett intézményesített er?szak uralkodik.

A Polgári Platform legutóbbi kongresszusán Donald Tusk nemcsak a szokott módon támadta Jaroslaw Kaczynskit és Orbán Viktort, hanem nyíltan beismerte, hogy együttműködik Magyar Péterrel annak érdekében, hogy segítsen eltávolítani a Fideszt a hatalomból, és Brüsszel által támogatott baloldali-liberális koalíciót juttasson kormányra Magyarországon.

Az elnökválasztáson elszenvedett súlyos vereség után Tusk most a legkétségbeesettebb két év múlva esedékes parlamenti választásokra készíti fel táborát. A tét hatalmas: a liberális kormánytervet nemcsak a hatalom elvesztése fenyegeti – amire hónapok óta minden közvélemény-kutatás utal –, hanem akár többéves büntetőjogi felelősségrevonás is a már eddig elkövetett jogsértések miatt. Tusk ezért október 25-én megtette az első lépést egy egységes baloldali-liberális párt létrehozása felé. Egyelőre kisebb pártokat olvasztott be, azok vezetőivel pedig szorosabbra fűzte az eddigi szövetséget.

A programbeszédje során nem maradhattak el az Orbán és Kaczynski elleni támadások sem, akikről – szokásához híven – oroszbarát és ukránellenes politikusokként beszélt. Tusk számára ugyanis mindenki gyanús, akinek egyszerűen a saját hazája érdekei a legfontosabbak.

Világos, hogy miért: hiszen maga egy brüsszeli-berlini báb, aki mindig olyan politikát folytat, ami éppen külföldi megbízóinak érdekeit szolgálja.

Ezért, amikor 2007 és 2014 közötti első kormányzása idején Németországot az „újrakezdés az oroszokkal” (az úgynevezett reset) politikája határozta meg, Tusk és Sikorski voltak ennek a politikának a leghűségesebb képviselői Lengyelországban. Most pedig, amikor a politikai irány 180 fokra fordult, Tusk és Sikorski is ezt követik vakbuzgalommal.

Tusknak nem tetszett, hogy az 1956-os magyar forradalom évfordulója alkalmából tartott beszédében [Orbán Viktor](#) az Európai Unió centralizációjából fakadó veszélyeket hangsúlyozta. Számára, aki Brüsszel utasításait hajtja végre, nem fontosak azok a veszélyek, amelyekkel az új, zéróemissziós zöldpolitika fenyeget, amit egyszerűen ki kéne dobni a szemétkosárba.

Az Egyesült Államok, Kína és India sokszínű, ideológiamentes energiapolitikát folytatnak, miközben Európa haldoklik, mert Brüsszel olyan korlátozásokat ró olyan országokra, mint Lengyelország és Magyarország, amelyek tönkreteszik a gazdaságokat, és megemelik a termelési költségeket – sok iparágat versenyképtelenné téve a külföldi konkurenciával szemben.

És mit ígér Tusk? Hogy talán sikerül majd Brüsszelben elhalasztani vagy egy évre felfüggeszteni azokat a korlátozásokat, amelyek nemcsak Damoklész kardjaként lebegnek felettünk, de akadályozzák is a hazai energiaforrások fejlesztését.

Miközben a világ más, erősebb gazdaságai mélyítik az energiaforrásaikat, Európa egyhelyben toporog. Pedig Lengyelországban, Lublin környékén hatalmas, jó minőségű és olcsón kitermelhető feketeszén-készletek találhatók, a Ruhr-vidékhez vagy a Donyec-medencéhez mérhetően. De sem a kőolaj, sem a földgáz nem tud bekerülni gazdaságaink körforgásába, hogy erősebbé tegyen minket, és segítse gazdaságaink diverzifikálását a fojtogató brüsszeli szabályozások miatt. Amiket legfeljebb időnként lazít egy kicsit, amikor kiderül, hogy a „zöldddzsihadjuk” egyszerűen tönkreteszi a gazdaságokat, és katasztrófát jelent a családok rezsiköltségére nézve.

Ugyanez a helyzet a migránsok kötelező befogadásának mechanizmusaival is: ahelyett, hogy ezeket a szabályozásokat kidobnánk a kukába, és az Orbán által kezdeményezett, majd [Trump](#) által elmélyített szigorú határvédelmi politikát követnénk, inkább ilyen-olyan módosításokat, időleges mentességeket vezetnek be – akkurátusan Tusk és Magyar Péter választási naptárához igazítva –, de az alapelv ugyanaz marad: Európa biztonságának és identitásának aláásása muszlim bevándorlók segítségével. Ehhez társul továbbá a gyermekekre és fiatalokra különösen káros woke-ideológia elterjedése az unió további központosításával, elvonva a maradék szuverenitást a nemzetállamoktól. Orbán Viktor felhívja a figyelmet ezekre a valódi veszélyekre – egy olyan ország miniszterelnökeként, amelynek szuverenitása nem eladható.

Ami viszont bizonyos értelemben újdonság, hogy a pártkongresszus alkalmával Tusk nyíltan elismerte a szoros

együttműködést közte és a magyar ellenzék egyik vezetője, Magyar Péter között. Miután idilli képet festett a brüsszeli politikáról, és karikatúraszerzően támadta annak kritikusait – Orbánt és Kaczynskit –, amiért azok a nemzeti szuverenitást védik, Tusk szövetségeseként mutatta be Magyarot, akinek tanácsokat ad, „hogyan is kell ezt csinálni”. Vagyis hogyan lehet eltávolítani a hatalomból azokat a politikusokat, akik az orosz–ukrán konfliktusban nem állnak kritikátlanul és minden áron Ukrajna, illetve annak háborúpárti politikája mellé, hanem Brüsszel törekvéseivel szemben a nemzeti szuverenitást védik. Tusk nyíltan kijelentette, hogy kapcsolatban áll Magyarral, és hogy már tervezik a látogatását Varsóban, a 2026. áprilisi választások után.

Tusk olyan politikus, akit Brüsszel kényszerített rá Lengyelországra, és kormánya leginkább az idegen befolyás alatt működő bábkormányokhoz hasonlítható. Mert éppen ez a helyzet ma Lengyelországban.

A miniszterelnök, akit pénzügyi és politikai zsarolással ültettek a hatalomba, Lengyelország érdekeivel ellentétes lépésekbe egyezik bele, hogy ezzel törlessze adósságát külföldi patrónusainak. Hazugságokkal és manipulációval jutott hatalomra. Olyan ígéreteket tett, amelyeket soha nem is akart betartani. Egyetlen dologra képes: üldözni az ellenzéki politikusokat és állampolgárok tízezreit, akik nem hajlandók úgy táncolni, ahogy ő fűtül.

Üvölt? a hasonlóság Donald Tusk és Magyar Péter választási kampányai között. Mindketten ugyanarra a brüsszeli politikai marketingre építik stratégiájukat: mérsékeltnek állítják be magukat, érzelmes jelszavakat – „mosolygós ország”, „új kezdet” – skandálnak, konkrét megoldásokat viszont nem kínálnak.

Tusk 2023-ban hónapokon át támadta ellenfeleit, az egyetlen „konkrét” ígérete az „elszámoltatással” való fenyegetés volt. „A PiS által tönkretett államról” és „az elit megtisztításának szükségességéről” beszélt, miközben semmilyen igazi programot nem mutatott be. Amikor végül előállt a híres „100 konkrétum az első 100 napra” listával, már késő volt ahhoz, hogy ellenőrizni lehessen a vállalások hitelességét. A kormányváltás után pedig kiderült, hogy az ígéretekből alig valósul meg néhány, a többségük feledésbe merült, a „mosolygós ország” helyett a leszámolás, a megtorlás és politikai tisztogatások korszaka érkezett el, ami az egyszeri állampolgárokat sem kíméli.

Ma Magyar Péter ugyanezt a forgatókönyvet ismétli meg a magyarországi kampányban. Akárcsak Tusk, kerüli a világos kijelentéseket, határozott vállalásokat, beéri a „nemzeti megbékélésről” meg a „szeretetországról” szóló üres frázisokkal. Konkrétumok helyett érzelmekre ható közhelyekkel dobálózik, tervek bemutatása helyett egyszeri hangulatkeltést folytat. Szinte az egyetlen konkrét ígérete az elszámoltatás.

És hogy nézne ki ez a valóságban? Erre a majdnem két év lengyelországi kormányzás ad választ.

Tusk szétverte az ügyészséget, a bíróságokat és a titkosszolgálatokat, hogy a politikai bosszú eszközévé tegye őket.

A nemzetközi jogot megsértve, törvénytelen módon tartóztattak le többeket, köztük ellenzéki képviselőket is. Már az Emberi Jogok Európai Bíróságának is foglalkoznia kellett a Tusk-kormány idején történt kínzásokkal és jogsértésekkel. Az Interpol pedig megtagadta a politikai okokból üldözöttekre a lengyel hatóságok részéről kiadott körözési kérés végrehajtását.

Tisztogatási hullám söpör végig az állami intézményeken: hivatalnokok, minisztériumi dolgozók, asszisztensek, sofőrök, sőt takarítók is azért veszítik el az állásukat, mert állítólag rokonszenveznek a jobboldallal. A konzervatív alapítványokban és katolikus szervezetekben egymást követik a folyamatos vizsgálatok.

Még azokat az önkéntes tizedeket is kihallgatják, akik a korábbi kormányzat idején mentőfelszerelésre kaptak támogatást, miközben az adóhivatal ahelyett, hogy a most új életre kelő áfacsaló-maffiákat üldöznék, nyolc évvel ezelőtti elszámolásokat vizsgál.

A megtorlások tízezreket érintenek. Az egyszeri állampolgárok sincsenek biztonságban – elég egy kritikus megjegyzés egy Tusk környezetéhez tartozó hírességre, és máris a rendőrségen találja magát az ember. Ez az „jogállamisága” – intézményesített erőszak, amit a látszólagos demokrácia díszletei takarnak.

Tusk példakép és tanácsadó Magyar Péter számára – Tarr Zoltán, a Tisza alelnöke maga is elismerte, hogy kapcsolatban állnak és együttműködnek, most pedig maga Tusk mondta el, hogy személyesen is beszélnek.

Mindkettőjüket ugyanaz a brüsszeli propagandagépezet segíti, ugyanazokra a Soroshoz, Obamához, amerikai demokratákhoz és európai liberálisokhoz kötődő pénzügyi alapokra, hálózatokra és befolyási körökre támaszkodnak. Ennek eredményeként a magyar „szeretetország” könnyen úgy nézhet majd ki, mint most Lengyelország: az állam leépítése, tönkretett intézmények, politikai boszorkányüldözés, mindez a „demokrácia helyreállítása” nevében.

[Marcin Romanowski](#)

A szerző a Szejm képviselője, Lengyelország korábbi igazságügyi miniszter-helyettese, a Magyar–Lengyel Szabadság Intézet vezetője

www.magyarnemzet.hu

Ajánló